

Toen hij in Londen terug was, besloot het kabinet op zijn voorstel, de 'Van Kinsbergen' uit het Caraïbisch gebied naar Suriname te zenden, daar voorts een detachement van honderdvijftig man uit de Nederlandse brigade heen te sturen en van Starckenborgh te verzoeken, er evenveel militairen als tweede Knil-detachement aan toe te voegen.¹ Niemand voelde er voor, de Amerikanen om protectie te vragen.

*

Zonder het te beseffen had Welter de Amerikanen opnieuw attent gemaakt op een probleem waarvoor zij nu maar één oplossing zagen: legering van een Amerikaans garnizoen in Suriname ter bescherming van de bauxietmijnen. Die oplossing werd aan president Roosevelt voorgelegd en deze breidde, nadat een hoog Amerikaans militair de situatie in Suriname persoonlijk opgenomen had, de zaak nog ietwat uit. De president beschouwde de Europese kolonies in de Nieuwe Wereld als relieken uit een achterhaald verleden, was zeer bedacht op goede relaties met de Latijns-Amerikaanse republieken jegens welke hij graag de schijn handhaafde dat zij op voet van gelijkheid behandeld werden, en het gevolg van al deze overwegingen was dat hij in een brief aan koningin Wilhelmina d.d. 1 september het voorstel deed dat drieduizend man Amerikaanse infanterie en het nodige luchtafweergeschut onmiddellijk naar Suriname overgebracht zouden worden. De koningin, 'zeer bezorgd over de geheimhouding van deze boodschap, wilde eerst', zo deelde Gerbrandy op 4 september '41 in de ministerraad mee, 'alleen de zaak met de voorzitter bespreken, maar van de gezant Drexel Biddle' (Anthony J. Drexel Biddle Jr. was eind maart '41 Amerikaans gezant geworden bij de Nederlandse regering te Londen) 'had de voorzitter vernomen dat een beslissing van de Nederlandse regering gevraagd werd. Vandaar de behandeling in de ministerraad.'

Dat de Amerikanen dit verzoek zouden doen, was aan gouverneur Kielstra bekend; hij had, nog voor de ministers op 4 september bijeenkwamen, Welter om instructies gevraagd.

Het algemeen gevoelen van het kabinet was dat Roosevelts verzoek (verscheidene ministers, onder wie Gerbrandy, namen Welter kwalijk dat

¹ Van Starckenborgh liet dat detachement in gereedheid brengen, maar in oktober, toen vaststond dat Amerikaanse troepen naar Suriname gezonden zouden worden, werd besloten, de honderdvijftig man in Indië te houden; uit de Irene-brigade werden toen nog honderd man extra naar Suriname gezonden.